

Thule – T/R med Air Greenland

af Kenneth Stelsø

Slut med SAS på Thule - Som den opmærksomme infokanal kigger har observeret, så er det slut med SAS-dage på Thule. Vores skandinaviske ferie-befrier har givet op, og overladt det ærefulde erhverv til den grønlandske lillesøster; Air Greenland. Datoerne for flyvningerne, hvor man skal hente sine billetter og hvordan vi vejer vores bagage ind, skal info-kanalen nok fortælle om. Men hvad med alt det, der ikke står på vores

trofaste pause-skærm? Os der har været på Thule bare lidt mere end få uger ved, at hvis der ikke kommer fakta på bordet, har de kolde vinde, den tørre luft og de let aggressive ræve en tendens til at finde på svar med en smule anden virkelighed end den vi, i redaktionen, vil kalde sandheden.

Men hvad er det så helt nøjagtigt vi som ferie-rejsende fra Thule kan forvente vil være anderledes end "dengang SAS'en fløj til Thule". Der er naturligvis en del kedelige fakta at beskrive, men hvad de fleste nok vil vide er vel hvilke forskelle vi rent praktisk kommer til at opleve.

Tja – rejser man til Danmark med den månedlige charter-beflyvning vil den største forskel nok være at film-udvalget på turen er begrænset til en eller to film og farven på ydersiden af flyet er anderledes. Servicen ombord, maden, sæderne – ja selv flytypen er den samme som med SAS. Bliver vi forsinket på vej til Kastrup, skal vi selv ombooke til nye forbindelser, dog bliver vi som før indlogeret på hotel (for enten USAF's eller Air Greenlands regning), hvis det sidste fly den aften er fløjet. Selv bagagen kan bookes hele vejen til vores rejse-destination, så længe dette er til en indenrigs-lufthavn i Danmark. Rejser vi videre til udlandet skal vi lige re-registrere vores kufferter i Kastrup inden vi rejser videre.

fortsættes s.8

Flagceremoni

Den 21'. Space Wing ved Peterson Air Force Base afholdt den 3. februar 2004, en flaghejsnings ceremoni for at honorere samarbejdet mellem internationale og amerikanske styrker, som udfører de vigtige missilovervågnings opgaver rundt om i verden.

Ceremonien var en formel anerkendelse af, at den 21' Space Wing Command er et enestående med total forsvar med både Air Force Reserves og Air National Guard såvel som repræsentanter fra Australien, Canada, England, Danmark og Grønland.

Indhold

Nr. 1/2004

Site Manager

side 2

Nyt fra organisationen

side 3

Redaktionens spalte

side 4

Nyheder

side 4

Amerikanske indlæg:

Col. Walker

side 5

Brandvæsenet

side 6-7

Tema:

Air Greenland & SAS

side 8-9

Personlige historier

side 5, 9, 10, 11, 14-15

Fokus på en medarbejder

side 12

Elevspalten

side 12

Jubilarer

side 13

Bagsiden

side 16

UDGIVER:
Greenland Contractors
DK - 3970 Pittufik

Ansvarshavende:
Frank Sabroe

Redaktør:
Charlotte Anthonisen

Skibenter i dette nr.:

Martin Hallengren
Hanne S. Kristensen
Kenneth Stelsø

Tryk: Nofoprint A/S
Oplag: 825

Næste nr. udkommer: 24.03.2004
Deadline: 10.03.2004

Site Manager

Af Frank Sabroe

Hvor er vi på vej hen? Et spørgsmål der nok stilles af mange medarbejdere i denne proces hvor organisationen ændrer udseende mange steder. Foreløbig ses resultatet af ændringerne nok mest på papiret, men der er dog allerede ved at vise sig gode, praktiske resultater i CE, som følge af sammenlægningen. Den ændrede CE organisation betyder kortere kommunikationsveje og antallet af "afdelingsmøder" har derfor kunnet reduceres betydeligt. Synergieffekten i sammenlægningen betyder også, at afdelingen har kunnet løse flere opgaver end der er gjort tidligere indenfor samme periode af året. Yderligere resultater vil blive synlige, når vi kommer længere hen på året, hvor medarbejderne vil se fordelene ved at alle typer opgaver planlægges centralt, og man derefter udnytter de ressourcer der bedst løser de givende opgaver.

Planen er, som også tidligere skrevet, at organisationen sikres den sammensætning og opnår den form, at alle opgaver kan løses professionelt med den bedste udnyttelse af de ressourcer vi har tilstede. Som et umiddelbart resultat af ændringerne bliver der i år ikke behov for et så stort antal korttids medarbejdere, som i de foregående år, og vi vil på grund af sammenlægningerne være i stand til at tilbyde de ekstra medarbejdere der er nødvendige, en kontrakt på minimum 6 måneder. Der igennem håber vi at kunne tiltrække de samme medarbejdere til at returnere næste år, hvor vi igen har behov for at forøge antallet af medarbejdere i takt med de nye opgaver vi skal løse i sommerperioden. Ved at kunne tiltrække de samme medarbejdere år efter år spares mange ressourcer, da behovet for træning minimeres, fordi medarbejderne ankommer med pladserfaring.

Som et led i strategien for den fremtidige udvikling af organisationen i Thule skal udskiftningen af individuelt ansatte medarbejdere ligeledes reduceres blandt andet via ansættelses-betingelser der gør, at medarbejderne bliver længere på TAB. Det vil styrke organisationen og også her reducere antallet af nye medarbejdere der skal trænes op og tilpasses organisationen igennem uddannelse på stedet. Det er klart et skridt i den rigtige retning, at det lykkedes os at reducere tiden imellem ferier således, at det er muligt at afholde ferie efter 2 1/2 til 4 måneder på TAB. Det gør at vi også kan tiltrække den kategori af medarbejdere, som har behov for oftere rejser til Danmark eller kysten for at vedligeholde kontakten til familie og venner.

Vi er i øjeblikket ved at forberede os til at give et tilbud på den nye kontrakt, som løber fra 1. oktober 2005 til 30. september 2016. Den nye kontrakt indeholder helt andre krav til den virksomhed, der i fremtiden skal vedligeholde og drive TAB, end de krav vi kender i dag. Blandt andet skal virksomheden selv sørge for alt materiel og alle biler, samt reservedele og andre drifts- og produktionsmidler, der er nødvendige for at drive basen. Det vil sige at virksomheden overtager det materiel og de biler der findes på basen den 30. september 2005, det drejer sig om ca. 350 biler og ca. 100 andre køretøjer. Derefter er det virksomhedens opgave at vedligeholde hele flåden samtidig med, at der skal indkøbes nye biler/maskiner, når disse er slidt op eller det ikke kan betale sig at vedligeholde dem længere.

For at det kan lade sig gøre at drive virksomhed på de betingelser på en lønsom måde, er det nødvendigt, at samtlige medarbejdere på alle niveauer er top motiverede og indstillet på at medvirke til at opgaven løses på en så økonomisk rentabel måde som muligt. Dette kræver en veluddannet stab af medarbejdere, hvorfor vi da også er indstillet på at afsætte betydelige beløb til løbende efteruddannelse indenfor alle fag og på alle niveauer i virksomheden.

Ovennævnte er kun eksempler på hvor anderledes fremtidens Base Maintenance Contract bliver, men det er helt klart, at fremtiden stiller andre og skærpede krav til både ledelsen og medarbejderne end i dag. Derfor er det meget vigtigt, at vi allerede om ca. et år organisatorisk er klar til i fællesskab at løse denne opgave. Det kræver uddannelse og omstillingsparathed samtidig med at det selvfølgelig skal være økonomisk interessant for såvel virksomhed som medarbejdere at præstere det engagement der er nødvendig for at det lykkes.

Vi ser derfor alle frem til de kommende overenskomstforhandlinger som nu er berammet til at starte den 19. marts i København. Forhandlingerne skulle gerne resultere i en anderledes attraktiv aflønningsform, hvor den enkelte medarbejder har indflydelse på sin egen indtjeningsmulighed, samtidig med at virksomheden har mulighed for en meget mere fleksibel udnyttelse af alle ressourcer, således at alle elementer passer med den meget anderledes måde virksomheden skal operere på, for at opfylde de mange nye betingelser i den kommende kontrakt med USAF.

Til gengæld er jeg overbevist om, at vi alle vil få en langt mere indholdsrig og interessant hverdag med en topmoderne arbejdsplads, hvor det i sig selv bliver en anbefaling at have været beskæftiget, når man engang ønsker at skifte job måske tættere på familie og venner.

Nyt fra Organisationen

Nyt fra Supply & Services

af Helene Carstensen

Den 1. februar 2002 blev Supply lagt sammen med Services, og Supply og Services divisionen ledes i dag af divisionschef Erland Søndergaard og med en afdelingschef for hvert område, Bo Jacobsen for Supply og Peter Laigaard Jensen for Services. NAF, som indtil sammenlægningen var en del af Services, blev ved samme omstrukturering underlagt økonomiafdelingen med reference til Site Management.

Sammenlægningen blev foretaget for at strømline organisationen og for at samle de fleste serviceafdelinger under den samme ledelsesgruppe. Det gav også mulighed for at samle eller flytte afdelinger til en mere hensigtsmæssig struktur og reducere antallet af ledere.

Administrationsgruppe

For at styrke den administrative del af divisionen, samt for at gøre os mindre sårbare ved fravær eller personaleudskiftninger, blev der i oktober 2003 oprettet en fælles administrationsgruppe med reference til divisionschefen.

Medarbejdere blev flyttet fra forskellige afdelinger i divisionen og samlet i bygning #935. Denne gruppe varetager nu al personaleadministration, kasseregnskab, månedsregnskab, fakturaopdatering samt løn-indberetning for alle medarbejdere i Supply og Services - dette i tæt samarbejde med afdelingschefer og afdelingsledere.

Det er gruppens fornemmeste opgave at sikre, at alle er krydstrænede i alle funktioner således, at afdelingslederne altid kan få udført en given administrativ opgave.

Supply

Afdelingens hovedopgave er at foretage ALLE indkøb til ALLE afdelinger på Thule Air Base samt at være lagerførende i et standardsortiment indenfor fødevarer og forskellige materialer.

Ved sammenlægningen blev Supply reduceret til to afdelinger, hhv. Food Supply and Stores og Non-Food Supply med hver sin afdelingsleder.

DRMO, vores "genbrugsstation" og Warehouse Operations refererer til afdelingschefen. COSS Customer Center 2 og COSS Customer Center 3 er blevet konsolideret og opererer nu under navnet Non-Food Supply og indkøber til alle afdelinger under Airport og Civil Engineering. Det tidligere SBSS og COSS Customer Center 1 er blevet sammenlagt med Food Warehouse, som tidligere var under Services og hedder nu Food Supply and Stores, og servicerer alle afdelinger under Site Management, Supply og Services, USAF og Hospitalet, samt indkøb til lagerbutikkerne. Den danske Expediter funktion blev flyttet fra København til Thule den 1. juli 2002. Den amerikanske Expediter funktion er placeret på McGuire Air Force Base.

Services

Services beskæftiger sig med sports- og fritidsaktiviteter, rengøring, vaskeri, tilberedning og servering af fødevarer samt hotel og indkvarteringsfaciliteter. Services er opdelt i fire underafdelinger, henholdsvis: Food Services, Custodial Services, Housing and Lodging samt Recreation Services.

Afdelingerne har tilsammen 94 medarbejdere med størsteparten inden for Food og Custodial Services. Afdelingerne er geografisk placeret og repræsenteret 8 steder på basen. Tidligere refererede nogle afdelinger til divisionschefen, andre til afdelingschefen – nu refererer alle afdelingerne til afdelingschefen.

Åbningstider i Base Supply,
bygn. #935
PPE / Work / Arctic Clothing

Mandag - Fredag :
Kl. 13.00 - 15.00
Torsdag tillige:
Kl. 15.30-16.30

Base Supply Store (A-store)
Tirsdag og Fredag:
kl.08.00-11.00

Kommunikations- og informationsniveauet er blevet mere strømlinet. Med den nye struktur har vi opnået en god fleksibilitet samt en forbedret ressourceudnyttelse, hvilket vil være en fordel i fremtiden for firmaet og ikke mindst for den enkelte medarbejder.

Totalt set har strukturændringerne i Supply og Services været en succes. Divisionen er sammenlagt rent administrativt, og vi har til dato kun gjort os tilfredsstillende

erfaringer, men der er stadig områder, hvor serviceniveauet kan hæves, og det arbejder vi til stadighed på, for at tilfredsstille vore kunder.

Organisationsudvikling i Quality Assurance

af Elisabeth Wagner

Som det nok vil være en del bekendt på nuværende tidspunkt, er Quality Assurance (QA) i gang med at ændre sin struktur. Ændringen består i at udvide afdelingen dels med ansættelse af indtil nu tre fuldtids Quality Controllers (QC'ere), dels med identifikation af eksisterende stillinger, hvor der skal tilknyttes QC.

Iht. gældende SOW krav skal QA afdelingen være organisatorisk uafhængig af GC's øvrige afdelinger, hvorfor vi er placeret som en stabsfunktion til Site Management, men med tilknytningen af QC'ere til afdelingen vil QA få mulighed for at få en bedre føling med den daglige operation – ikke mindst i driftsafsnittene. Dermed får vi også langt bedre mulighed for at være på forkant med evt. problemer, idet QC'ernes daglige tilstedeværelse ude i afdelingerne gerne skulle være medvirkende til at kvalitetsrelaterede problemer tages i opløbet, ligesom QC'erne kan være en støtte for den daglige operation.

Udvidelsen af specialistviden i QA afdelingen med QC funktioner skal selvfølgelig også ses i lyset af, at den kommende kontrakt bliver "performance"-baseret, hvilket vil stille yderligere krav til GC om at være "fremme i skoene" og afdække problemer på så tidligt et stadie som muligt.

I skrivende stund er der sendt personalebestillinger af sted på de tre fuldtids QC'ere og tilknytning af QC til eksisterende stillinger er så småt gået i gang.

Redaktionens spalte

Det er ganske sikkert : Nu er vi kommet helt og aldeles ind i et nyt år og lyset bryder frem. På denne dag har jeg faktisk kunnet se solskin i horisonten men kør hvor er det jammerlig koldt. Nytårsfortsætterne fylder måske ikke helt så meget i tilværelsen, som de gjorde den første uge i januar, men vi har gemt et rygestop-kursus resume til jer her på redaktionen, så I lige kan komme i tanker om det igen. Vi har forsøgt at beskrive forskellighederne på SAS'en og – øh GAS' en - eller hvad den nu kommer til at hedde, og det var måske en rigtig god ide at tage skribentens forslag op til overvejelse. Der er jo ikke de store muligheder ellers for at opleve noget af "Det Rigtige Grønland", hvis der skal være lidt fornuftsøkonomi i det. Jeg har lidt fornemmelsen af "oh så nær og dog så fjern". Der ligger i øvrigt også en Danmarksoplevelse, jeg gerne ved lejlighed ville deltage i. Bente Holst fortæller her lidt om sin oplevelse og om end lidt indforstået, hvis man er af "nyere dato" på pladsen, så må det altså være morsomt at mødes på den måde. Derfor til alle de "nyere" : Hvert år den 12. 12 klokken 12 på Hviids Vinstue!!! Jeg tror, at det er turen værd..

Men det er jo også en tid, hvor Thule-historierne trives, og den bedste der er serveret i denne uge lyder "Basen skal lukkes 1. august" – tag den!!!! Her på redaktionen har vi forhørt os lidt rundt omkring, men den historie har ikke kunnet bekræftes. Vi er, godt nok i TV-Aviisi og Qanoroog, blevet præsenteret for indslag om "nervekrigen" mellem USAF og Hjemmestyret, men længere er den historie vist ikke – indtil videre. Så vi regner med at vores arbejdsplads er sikret også et godt stykke efter 1. august..... Vi satser på mange muligheder kystflyvninger og tidligere nævnte oplevelsesmuligheder.

Lige nu ser vi frem til et brag af en First Light Festival og det er ganske vist, at forberedelserne er begyndt. Alle interesserer sig tilsyneladende for, hvilke bands vi skal have fornøjelsen af denne gang. Entusiasmen er på et højt niveau . Det lyder som om, at det ville være en rigtig god ide at gemme det mest "dansevenlige" band til sidst. Denne "hvisken" givet videre til arrangør-teamet – helt uden beregning. Vi glæder os oprigtigt både til solen og festen.

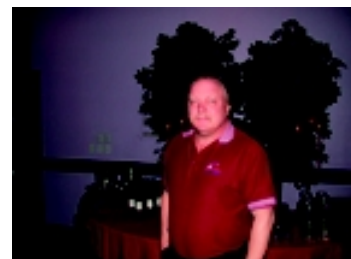
Ellers er der kun tilbage at fortælle dig, kære læser, at denne udgaves nye redaktionshold ønsker dig rigtig god læsning.

Når solen smiler - smil igen,
det er jo dog en gammel ven!
og græder himlen - græd ej, men
vær glad du ej er trist som den!
Piet Hein

Ny TOW club Manager

af Terry Lowry

Jeg vil gerne fortælle en lille smule om min baggrund, så I får en fornemmelse af, hvem jeg er.

Jeg har 25 års erfaring inden for Club Management og Food Service, hvor jeg altid har haft et tæt samarbejde med US Air Force. Mine mål er forblevet de samme igennem mit mangeårige samarbejde med USAF; nemlig "At yde den bedst mulige service med de bedste produkter til den mindst mulige pris", hvilket gerne skulle resultere i en "win-win" situation for alle; nemlig vore medlemmer og alle andre involverede i klubben. Jeg har haft fornøjelsen af at være udstationeret i udlandet i flere omgange. Jeg har bl.a. været i Tyskland, Grækenland og Tyrkiet. Jeg har virkelig nydt at være udstationeret, da alle steder har givet mig nogle helt unikke oplevelser og udfordringer, som jeg er sikker på at Thule også kan. Jeg ser frem til samarbejdet med Thule-samfundet, og glæder mig til at kunne tilbyde jer alle en god service.

Især glæder jeg mig meget til samarbejdet med medlemmerne; danskere, grønlandere og amerikanere, samt at kunne tilbyde jer alle former for kvalitetsunderholdning, der imødekommer alles behov og ønsker.

Næste gang I er i klubben, så stik næsen ind forbi mit kontor og præsenter jer selv, og har I forslag eller ideer, er jeg meget lydhør overfor disse. Ser frem til at møde jer i nærmeste fremtid.

Themothæus Petersen fik sit velfortjente svendebrev

af Randi Egede

Torsdag den 5. februar 2004 fik Themothæus Petersen overrakt sit velfortjente svendebrev af Frank Sabroe.

Han fik sin køkkenmedhjælperuddannelse i Ilulissat på Hotel Hvide Falk . Themothæus fortsatte videre med uddannelsen til køkkenassistent på Thule Air Base, hvor han begyndte 28. august 2002, og nu er færdiguddært.

Vi ønsker Themothæus et stort tillykke med en veloverstået lærlingetid, og held og lykke i fremtiden.

Tillykke med fastansættelsen i Dundas Dining Hall, og tak Themothæus for en god læretid i Greenland Contractors.

Here Comes the Sun

af Col. Thomas Walker

February 21 we saw our first glimpse of the Sun since early November. Without a doubt, Thule gives people an opportunity to gain a new appreciation for so many things, as well as for friends, and most of all, for family. For me, I've gained a whole new

perspective. I'm sure all of us will remember this time for the rest of our lives. That being the case, I believe it's within us to decide if that memory is going to be a good or a bad one. Take a few moments to reflect on what's bright in your life. What are you thankful for—family, friends, coworkers, health, sunlight, freedom? Taking the time to appreciate all that we have can only serve to ease the thoughts of all that we are giving up and sacrificing.

Let's continue to be thankful for all those engaged in the Global War on Terrorism. We have members of our Armed Forces still engaged in combat in Afghanistan and Iraq and tremendous progress is being made. Across the globe, people continue to celebrate the capture of Saddam Hussein. While this was a great moment and certainly a big step towards building a democratic Iraq, the world's senior leadership remains cautiously optimistic and reminds us that there is still much work to be done.

We're doing our part here as well. We've played (and continue to play) a key role in providing combat capabilities to commanders in the field. Through the Ballistic Missile Early Warning System radar, the 12th Space Warning Squadron is able to provide "top of the world" missile warning coverage and space surveillance that ensures the United States and our allies have potential-threat information in a timely manner. Detachment 3, 22d Space Operations Squadron—also known as POGO and "the golf balls at the end of the runway"—is instrumental in providing critical satellite command and control for polar orbiting satellites. It's important to reflect on what it means to be here at Thule and how we all are part of the team that provides security to the United States and her allies.

This past year was very interesting as the United States, Denmark, and Greenland continued to look for common ground on Thule's future. Negotiations are ongoing, and we are very optimistic about coming to a resolution that's a win-win solution for all parties. The one thing I'm confident of is that we will continue the excellent spirit of cooperation that exists here among Greenlanders, Danes, Americans, and Canadians—that's what "Team Thule" is all about. Team Thule is more than a slogan; it's the way of life in the high arctic. To not function as a team means potential loss of life, resources and mission failure—that's not an option. And besides, being a team player is more fun!

Throughout the year, Team Thule will see many distinguished visitors here, OPERATION BOXTOP will bring back our Canadian friends, and it isn't much longer until the construction and port seasons begin again. All of this and more will ensure that Thule never becomes a boring place.

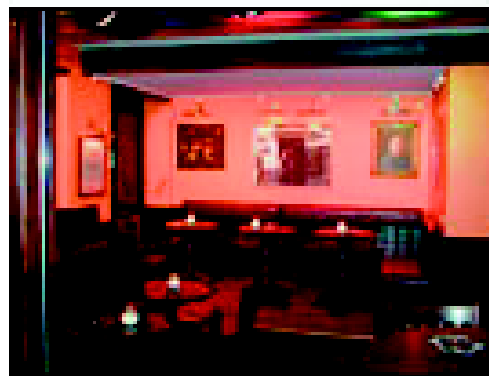
As you welcome and enjoy the return of the sun, think about renewing your commitment to "making Thule a better place." As the tempo picks up remember that sometimes returning to the basics is just the prescription for ensuring that we all move forward. For me, I use the A-B-Cs. Anticipate, Be prepared, and Communicate—up, down, and sideways. It's simple and it works! To all the members of Team Thule, I'd like to offer thanks for all you do every day!

En fredag i december 2003 på Hviids vinstue

af Bente Holst

Den 12/12 er et årligt tilbagevendende fænomen, hvor tidligere og nuværende Thule Air Base folk mødes på Hviids Vinstue i København.

Jeg deltog selv for første gang i år. Jeg stod af på Østerport station, og gik til Kongens Nytorv, da jeg ville forbi Fredericiagade, hvor jeg blev udlært hos Ostermann Petersen Bros., Ltd., for nogle år siden. Da jeg kom til Kongens Nytorv vidste jeg ikke helt nøjagtigt hvor Hviids Vinstue var beliggende. Garden kom tilfældigvis marcherende, og da de passerede, fik jeg øje på Hviids Vinstue. Udenfor stod nogle mennesker, og en af dem sagde "hej Bente" — det var en af mine tidligere kolleger, jeg ikke havde set siden 1978.

Der var propfyldt indenfor. Tilsyneladende var der andre, der havde sat hinanden stævne denne fredag. Det første bord indenfor var besat af "Thulebønder" med et islæt af ægte københavnere. Efter en rundgang og nøje "kiggen" efter kendte ansigter, kunne jeg konstatere at mange, såvel nuværende som tidligere thulitter var mødt op. Af "de gamle" kan bl.a. nævnes taxa Benny (VIP chauffør) og Fisker (BT), Eigil og Else (tidligere Dundas folk), Kragballemanden med frue (Bent og Gerda), Jørgen Lisberg (BX kasserer) så ung som nogensinde trods sine syvti, boiler Hans, Poul Thomassen, Gurli (som en del kender fra HG 10 og administrationen), vores alles sammens Lotte Scherlund med husbond William, og mange andre som man husker fra årenes gang deroppe.

Foruden folk i DAC/GC regi, gjorde tidligere forbindelsesofficer Erik Thomsen os den glæde at deltage i festlighederne. Der var sågar folk, der var taget hjem i begyndelsen af 70'erne.

Tilsyneladende, og ikke uden grund, et trækplaster af format, og så absolut anbefalelsesværdigt, hvis man er i Danmark på netop denne dato, og har mulighed for at deltage.

Brandvæsenet!

af Michael Andersen

Jeg har skrevet lidt om brandvæsenet for at give jer et indblik i, hvordan brandvæsenet er organiseret, bemannet, hvilke køretøjer vi råder over og ikke mindst hvilke arbejdsopgaver vi udfører.

Bemanding - Der er 2 brandstationer på Thule henholdsvis 1 på BMEWS og 1 på Thule Main Base, og der er ansat en Fire Chief, tre Assistant Fire Chiefs -Operations, en Assistant Fire Chief- Technical Services, en Assistant Fire Chief- Training og 35 brand- og ambulancemænd.

BMEWS - Brandstationen på BMEWS er døgnet rundt bemannet med 3 brandmænd på vagt. En af de 3 brandmænd er Crew Chief. En af de 2 andre brandmænd skal være ambulancebehandleruddannet. Tilhørende brandstationen er der 4 køretøjer: En brandbil, en ambulance, og en track master og en El-bil til transport.

BASEN - Der er i lufthavnens åbningstid en assistent Fire Chief, Operations og 13 brandmænd på vagt. 5 af de 13 brandmænd er Crew Chiefs og en af de resterende 8 brandmænd skal være ambulancebehandleruddannet. Udenfor lufthavnens åbningstid er der en assistent Fire Chief i operations og 9 brandmænd på vagt. 3 af de 9 brandmænd er Crew Chiefs, og en af de resterende 6 brandmænd skal være ambulancebehandleruddannet.

På basens brandstationen er der 16 køretøjer tilknyttet: 2 crash køretøjer med hver 3.300 gallon vand, skum og pulver. Hvert køretøj er udstyret med 2 vandkanoner. 1 crash køretøj med 1.000 gallon vand, skum og pulver. Køretøjet er udstyret med 2 vandkanoner, 1 brandbil, 1 redningsvogn, 1 tankvogn med 2.000 gallon vand, 2 ambulancer, 1 sættevogn med 5.000 gallon vand, 2 transport biler, 3 ledervogne og 2 track masters.

Arbejdsopgaver - Ud over at udføre de brand-, rednings- og ambulanceopgaver der er på basen og BMEWS, foregår der mange andre ting på stationen. Hver medarbejder på brandstationen, skal hvert år gennemgå 100 timers vedligeholdelsesuddannelse. Den daglige rengøring, vedligeholdelse og mindre reparationer på stationens bygninger og køretøjer foretages af brandfolkene. Der udstedes svejse- og skære tilladelser. Der holdes brandvagt ved større arrangementer.

Brandvæsenets arbejdsopgaver, fortsat

- Brandinspektioner.
- Gennemgang og godkendelse af tegninger fra CE i henhold til de brandtekniske regler og love
- Eftersyn og registrering af brandslukkere på hele basen.
- Fyldning af luftflasker i bygning 628
- Fyldning af håndslukker i bygning 628
- Eftersyn af panik- og nødbelysning
- Eftersyn af automatiske brandalarmeringsanlæg
- Eftersyn og afprøvning af stationære brandslukningsanlæg
- Eftersyn og afprøvning af automatiske brandalarmeringsanlæg
- Vedligeholdelse samt udskyldning af brandhaner og brandslanger monteret i basens bygninger, inklusive BMEWS og DET-3.

Det er brandvæsenet på Thule Air Base's formål at:

- Forebygge brande:

Det er brandvæsenets opgave at forebygge eventuelle brande. Dette gøres bl.a. ved, at vi er med til at sikre at nybyggerier og renoveringer overholder de brandtekniske regler og love, samt foretager årlige eftersyn og inspektioner i alle bygninger på basen.

- Redde mennesker:

Det er brandvæsenets opgave at redde mennesker i forbindelse med brande, kemikalie uheld, trafikulykker og andre redningsaktioner.

- Redde værdier:

Det er brandvæsenets opgave at redde værdier i forbindelse med brande, kemikalie uheld, trafikulykker og andre redningsaktioner.

- Begrænse brandudbredelse:

Det er brandvæsenets opgave at begrænse en eventuel brandudbredelse, således at færrest mulige mennesker kommer i fare og at færrest mulige værdier går tabt.

- Slukke brande:

Det er brandvæsenets opgave at slukke de brande der måtte være på Thule Main Base, BMEWS, DET 3 og i lokalområdet.

- Uddanne personalet på TAB i brandslukning:

Det er brandvæsenets opgave at uddanne personalet på TAB i brandslukning, således at den enkelte selv kan tage initiativ til at alarmere brandvæsenet, redde mennesker og værdier samt begrænse brandudbredelsen!

Status for året 2003

I år 2003 er gået og vi kørte 309 ture, 47 af dem var ambulance ture. Brande i året 2003 var der 7 af, og det var brande, der ikke nåede at udvikle sig da de blev slukket forholdsvis hurtigt ved at der var folk der reagerede hurtigt og effektivt, derved blev branden enten slukket i tide eller begrænset så brandvæsenet kunne slukke den.

Det ser jeg som et positivt tegn at der i det foregående år ikke har været nogen større brande, og det viser at vores indsats på det brandforebyggende område fungerer optimalt. I året 2003 havde vi mere end 750 personer inde til brandforebyggende undervisning samt træning i brugen af håndslukkere, og det er fortjenesten af det vi høster ved ikke at opleve brande der når at udvikle sig.

Færdselsuheld har der været nogle stykker af, men der er et enkelt der skinner igennem, og det var et uheld i december måned, hvor man for første gang i TAB's historie havde et færdselsuheld med 3 biler involveret. Heldigvis var der ingen større personskade, men det kunne være gået rigtig galt. Jeg kan derfor kun på det kraftigste appellere til, at man overholder de færdselsregler der er på TAB, ikke kun for ens egen sikkerhed, men også for andres.

Vi vil i det nye år fortsat arbejde på at forbedre det brandforebyggende område, vi vil igen i år forestå den brandforebyggende undervisning og træning i brugen af håndslukkere, i håb om at vi i året 2004 kan komme længere ned end 7 brande.

Brandvæsenet stod for affyringen af fyrværkeriet fra Dundas nytårsaften 2003.

Thule – T/R med Air Greenland (fortsat fra s.1)

af Kenneth Stelsø

På vej tilbage til Thule fra ferien skal vi dog også selv checke vores bagage ind til charteren i Kastrup, også selvom vi kommer til Kastrup med et indenrigsfly (sådan er det for øvrigt i fremtiden for alle chartrede fly.)

Skulle man nu ønske at feriere i udlandet skal man være opmærksom på at Air Greenland i modsætning til SAS ikke er medlem af Star Alliance ligesom de heller ikke har samme mulighed for at fungere som "rejsebureau". Vi kan derfor ikke som hos SAS købe ferierejser til udlandet, og selv indenrigsbilletter vil være dyrere at købe gennem Air Greenland end ved at købe dem online eller eksemplvis gennem Grønlands Rejsebureau i Nuuk (som for øvrigt varmt anbefales af Air Greenland). Ved en sådan rejse er det desværre ikke muligt at checke sin bagage ind til længere end Kastrup.

Rejse langs kysten

Den store forskel bliver altså ikke direkte flyvninger til Kastrup. Derimod er det Dash-7 forbindelsen op og ned ad kysten, der bliver den største forskel. Fra den 15. juni 2004 er der beflyvning fra Sønder Strømfjord til Thule tirsdag i hver uge og fra Thule til Sønder Strømfjord onsdag i hver uge. Dash-7 flyver fra Sønder Strømfjord til Thule hver tirsdag efter at flyet fra København er ankommet.

Turen til Thule inkluderer mellemlandinger i Ilulissat, Upernavik og Qaanaaq inden Dash-7 ankommer til Thule. Der er ingen overnatninger på vejen til TAB. Dash-7 overnatter derefter i Thule og flyver onsdag tilbage mod Sønder Strømfjord, igen over Qaanaaq, Upernavik, og Ilulissat, hvor man overnatter.

Torsdag flyver charteren fra Ilulissat til Sønder Strømfjord, hvor der er tilslutning til flyet til København samme dag.

(vedr. mængden af bagage som må medbringes, pågår der i skrivende stund forhandlinger, for at få dette klarlagt).

Her kommer så noget jeg personligt ser som en kæmpe fordel. Benytter man Dash-7 ruten, så kan man jo vælge at afbryde sin rejse når man kommer til Sønderstrøm. Betaler man selv en billet t/r til f.eks. Nuuk i en uge, kan man få chance for at se det "rigtige" Grønland. Efter en uge i Nuuk kan man tage videre fra Sønderstrøm til Kastrup, som jo er en USAF-betalt del af fri-ferierejsen. Der er med andre ord ikke noget i vejen for at rejsen til Kastrup er "direkte" – den kan kombineres med en ferie i Grønland. Skulle man ønske at tage til et udland på ferie, kan man jo vælge at finde forbindelser dertil fra Sønderstrøm, og ikke nødvendigvis ved at rejse hele vejen tilbage til Kastrup først.

Fleksibilitet

Alt i alt synes jeg at fleksibiliteten ved disse nye muligheder langt overstiger de begrænsninger der er. Og så er det ikke engang nævnt, at posten til TAB får noget bedre vilkår ved, at Dash-7 jo kommer helt til basen den ene gang om ugen i modsætning til før, hvor posten skulle hentes i Qaanaaq med Rudolf (Air Greenlands rød næsede pakke/post helikopter på TAB).

Der er naturligvis små uafklarede detaljer i denne nye beflyvningskontrakt mellem USAF og Air Greenland, men jeg er overbevist om at med den rigtige indstilling, vil fremtiden give mere fleksibilitet, end hvad vi er vant til.

SAS - sidste afgang!

af Martin Hallengren

Hvis dette var manuskriptet til en god gammeldags Western, ville du nu skulle lukke øjnene og forestille dig en mineby i det vilde vesten, hvor den sidste guldklump for længst er gravet frem. Den brændende sol og den tørre vind, der blæser indover den mennesketomme hovedgade. De forfaldne bygninger, der med deres skæve og kun delvist ophængte, udvaskede skilte, skaber en rytmisk hul dommedagsmelodi som erkendelse på den skæbne, der for evigt har beseglet deres endeligt i vindens ubarmhjertige men sikre nådesløse demolering. Et samfund baseret på drømme, der efter en storhedstid enten må sygne hen eller vente på en redningsmand med nye visioner.

Nå ja, - sammenligningen med Birgit Rudbjergs kontor er nok en smule overdrevet - og dog. For selv om de tomme hylder taler deres tydelige sprog, er der nok at se til. Alt hvad der før udgjorde SAS identitet på Thule er så småt ved at have fundet vej til flyttekasserne. Dog vil klistermærkerne på ydersiden af ruderne blive siddende lidt endnu, af den ganske simple årsag, at det er en temmelig kold årstid, at pille klistermærker af vinduer!" Air Greenland har lånt mig i halvanden måned til at sikre en så smidig overgang for GC ansatte fra SAS til Air Greenland som muligt." siger Birgit med vante professionelle stemmeføring - lidt ligesom John Wayne iført den støvede men stadig autoritære sherifstjerne.

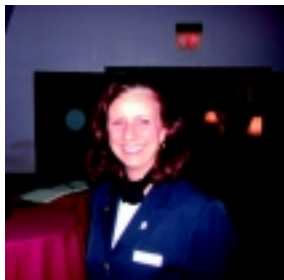
"Jeg skal oplære både Jim Poulsen og Jens Ole Nielsen fra Air Greenland i de alle de opgaver, der vedrører beflyvningen mellem Thule og København. Og det er faktisk en opgave, som jeg er glad for at have fået. Det er rart at kunne tage her fra med den viden om, at GC ikke kommer til at mærke den store forskel i det administrative arbejde." - og det er her redningen og den lykkelige slutning på historien ligger skjult.

Som i selv de bedste film, skal vi så grueligt meget igennem før det hele ender lykkeligt. Naturligvis er enhver ændring uoverskuelig og skræmmende. Den velkendte atmosfære og den erfarne sherif er ved at drage fra byen, men ligesom det hele synes dunkelt og dystert, rider de unge energiske cowboys ind fra øst. Den erfarne sherif viser dem hvordan tingene skal klares inden magten bliver givet over. John Wayne sparker i sidste scene saloon-døren op og retter venligt på hatten. Med et skævt smil og missende øjne forsikrer han byen om, at de nye sheriffer nok skal holde byen ren. Han sluger den sidste whiskey og rider en sen aften fredsfyldt ind i solnedgangen - lidt vemodigt, men stadigt spændt på hvad fremtiden må bringe.

Vinden føles nu knap så tør, skiltene bliver et efter et malet og svinger nu stolt i de nye kroge. Befolkningen går med rejste pander og selvom minedriften aldrig igen vil vinde indpas, vil de nye erhverv bringe byen til live. Ofte ses new-comers i byen – alle uvidende om "the good old days". De nye sheriffer klarer opgaven over al forventning og alle er tilfredse - men den gode gamle John Wayne altid blive husket og æret.

SAS afskedstale

Today is not the happiest day in my life. This is the second time I host a Farewell Reception for SAS in Greenland – and within a time span of 16 months. But there isn't anything that can be done about that – an era has come to an end.

SAS is proud that they have been able to serve the US Air Force for more than 35 years. We are honoured that we have been the preferred airline between Denmark and Thule Airbase for so many years – and are of course saddened that this collaboration has come to a close. The world around us is in constant change, and there are other things and values that count today. SAS must acknowledge that we have been defeated in the final count. On this occasion I take the opportunity to wish Air Greenland all the best with their future endeavors.

Vores besætninger har givet udtryk for at det har været en fornøjelse at komme til Thule Air Base. De er altid blevet godt modtaget. Helt forkert er det nok ikke når de siger at det ikke har lignet en helt almindelig arbejdsdag, når de har fløjet Thule Charter.

Findes der noget noget mere kedeligt end 100 forretningsfolk i ens mørke habitter med næsen begravet i hver deres laptop? Turen får ligesom et pift, når 100 farverige til og fra feriestemte GC'ere med god naturlig tørst og socialt engagement boarder SAS'en.

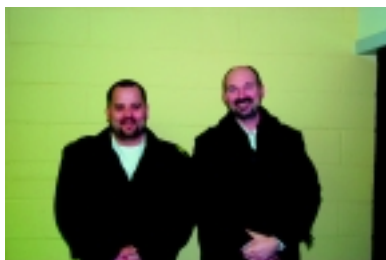
I den tid – 15 måneder, plus det løse, jeg har opholdt mig på Thule, har jeg kun lovord tilovers for de afdelinger jeg og

dermed SAS har haft et tæt samarbejde med. Specielt i forbindelse med de månedlige beflyvninger.

Alle har løftet i flok, ydet det bedste de har lært og har aldrig været blege for at give den en ekstra tand, når tiden var knap. Det har faktisk slet ikke været så værst at være SAS Dame her. Det har været lærerigt, sjovt, og en rigtig god oplevelse – og en enkelt gang i særdeleshed lidt af en udfordring!

Den tillid SAS og jeg har mødt har været ganske overvældende. Den er specielt kommet til udtryk i den sidste tid. De mange positive tilkendegivelser af den ene eller anden art, har varmet godt her i polarkulden og er noget af den bedste bagage jeg tager med hjem.

Tusind, Tusind tak skal i alle have, Thule.
Birgit Rusbjerg

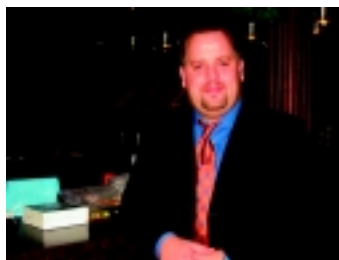

Skiftetid ved DLO

af Christian "CV" Vagn Andersen

Så siger jeg tak for denne gang. Det har været en interessant og spændende tid på TAB med mange nye oplevelser og mennesker. Jeg påmønstrer 29. januar inspektionskutteren AGDLEK i Narsarsuaq, det selvsamme skib, som jeg var på i 5 år, før jeg kom til TAB. Om alt går vel, - eller afhængig af øjnene der ser, kommer AGDLEK til TAB i sommeren 2004.

Tak til venner og arbejdsforbindelser for en god tid, og velkommen til Søren:

Søren startede som konstabelelv i Søværnet i 1975. Efter uddannelse til radiotelegrafist sejlede han på forskellige af Søværnets enheder - bl.a. har det budt på et par dages ophold på Thule med inspektionsskibet Beskytteren, som han var påmønstreret i '78-'79. Siden '86 hvor han deltog i forsvarrets EDB-programmøruddannelse, har den stået på landtjeneste. Det blev til næsten 10 år i Forsvarets Datatjeneste, inden han i '95 vendte tilbage til telegrafist-hvervet, hvor han har gjort tjeneste ved Sundet's og Kattegat's Marinedistrikter, samt ved Grønlands Kommando i Grønnedal og Søværnets Flyvetjeneste i Værløse. Søren har 'efterladt' sin kæreste i lejligheden i Nyboder. Han har en datter på 21 år, som han forventer vil være årsag til at han en gang i foråret 2004 kan kalde sig 'bedstefar'.

"For Good" i blot 6 uger

af Helene Carstensen

Hvorfor rejste jeg for good og hvorfor kom jeg tilbage til GC efter blot 6 uger derhjemme? Tja – det er der vist mange af mine kollegaer heroppe samt familie og venner i Danmark, der har tænkt meget over, hvilket jeg selvfølgelig godt kan forstå. Jeg har i det følgende beskrevet årsagen til denne situation så ærligt som muligt:

Den 25. januar 2003 blev jeg ansat i Greenland Contractors på Thule Air Base. Med min baggrund som direktionssekretær i diverse danske firmaer, blev jeg ansat som sekretær for den daværende indkøbschef i Base Supply. Kort tid efter min ankomst til Thule fandt jeg ud af, at jeg havde haft i alt 3 forskellige positionsnumre, inden jeg nåede herop! Dette har jeg grinet meget af siden hen, og kan derfor også godt den dag i dag forstå mine daværende kollegaers frustrationer, da jeg fortalte dem, at jeg ikke ville have noget med regnskab at gøre. Regnskab er en af mine svage sider, og det har overhovedet ikke min interesse. Der er ingen tvivl om, at de svage sider kan gøres til styrke, men jeg har hverken lyst eller interesse i at beskæftige mig med andres budgetter, regnskaber og penge i det hele taget – det er et arbejde, som jeg derfor overlader til de, der har flair herfor.

Siden min ansættelse i Greenland Contractors har jeg fået lov til at afprøve ikke mindst mine faglige men i høj grad også mine personlige kvalifikationer. Jeg har nu jobbet som sekretær/koordinator for en del afdelinger af GC på Thule Air Base, og disse muligheder har bevirket at jeg altid har været meget glad for at arbejde for GC. Jeg er ikke bange for nye udfordringer, og da jeg hele tiden har kunnet se forandringer og udviklingsmuligheder for min person sideløbende med at firmaet har udviklet sig, har Thule Air Base været den ideelle arbejdsplads for mig.

Hvorfor kan jeg være så positiv, når jeg til tider har virket negativ. Jo, jeg er i bund og grund et meget positivt menneske. Jeg respekterer alle, og de der ikke respekterer mig, holder jeg mig fra. Der vil altid være emner, som vi ikke alle kan være enige i; men det er ikke noget specielt for Thule – ej heller er det specielt for Thule, at kollegaer kommer og går. Det virker blot meget hårdere rent psykisk, da det ikke "kun" er kollegaer, men også venner og bekendte med hvem man har delt en masse gode oplevelser. Mit arbejde heroppe har givet mig al grund til at være positiv. Jeg har opnået noget, og jeg ser hele tiden faglige udfordringer foran mig. Jeg er opdraget med ikke at få noget forærende, og klør derfor bare på. Når jeg har været negativ, har det ikke været ret lang tid ad gangen, og det har ofte vist sig, at det jeg var utilfreds med var baseret på misforståelser. Derfor har jeg også lært at spørge, hvis der er noget jeg ikke forstår – og nogle vil måske endda påstå, at jeg er lidt krakilsk og lidt for spørgende. Men hellere det end at gå rundt med en masse frustrationer og ubesvarede spørgsmål. Forandringer kan til tider virke negative – da vi er vant til at gøre som vi plejer, men forandringer er også udviklende og der er ingen grund til, at vi og dermed GC går i stå!

Jeg havde sat mig selv det mål, at jeg ville være på Thule Air Base i minimum 2 år. Jeg mødte Morten heroppe. Han valgte at rejse hjem i maj 2002. Jeg tog med hjem på ferie, men returnerede igen, da jeg ikke havde været her i de 2 år som jeg havde sat som mål. Og hvor vil jeg så hen med det? Havde GC været en dårlig arbejdsplads, var jeg ikke returneret – det siger sig selv.

Det er vigtigt, at vi alle sætter os nogle personlige såvel som faglige mål. Det er sundt og ikke mindst udviklende at have opnåelige mål. Det er muligt, at disse mål ændres med tiden; men mit mål for mit virke for Greenland Contractors ville jeg overholde. Morten bragte noget nyt ind i mit liv på Thule, men han var ikke nok til, at jeg omdirigerede mine mål. Jeg fortsatte derfor i Site Management, og den 29. februar 2003 valgte jeg at rejse hjem.

Allerede inden jeg rejste, var jeg klar over, at der var noget galt. Jeg glædede mig til at komme hjem til Morten, og et nyt job var allerede på banen – manglede blot min underskrift. I tiden fra jeg kom hjem var mine tanker hele tiden på Thule, og jeg havde meget svært ved at skulle koncentrere mig om den sidste aftale med min nye arbejdsgiver. Jeg havde megen kontakt til mine nærmeste venner på Thule, og da de på et tidspunkt kunne informere mig om, at der blev en stilling ledig i Supply and Services, blev jeg helt glad og så muligheden for at returnere og færdiggøre mit Thule-projekt.

Heldet var med mig endnu engang - GC ville gerne have mig retur. Og ikke mindst er jeg så heldig at have en kæreste, der støtter mig i mine beslutninger 100%. Som han sagde, ville han hellere have en "hel" end en "halv" kvinde retur – også selvom det ville sige, at han skulle undvære mig for et år eller to. Så at jeg returnerede betød ikke, at Morten og jeg var gået fra hinanden – ej heller at jeg var nødt til at tage retur!

Inden jeg tog af sted den 8. april 2003 satte jeg mig et nyt mål; nemlig at få læst al min viden og erfaring om arbejdsprocedurer i Greenland Contractors over på nye kollegaer på Thule, som skal være med til at køre GC videre. Mit hoved skulle være så godt som tomt for viden, inden jeg atter ville sige farvel. Jeg har selv prøvet at være ny på Thule, og det er bestemt ikke let, da arbejdsliv og privatliv er meget forskellig fra, det vi er vant til. Og hvis jeg qua min erfaring kunne gøre andres start lettere, så havde jeg opnået mit mål, og ville være i stand til at sætte et punktum for mit arbejde for Greenland Contractors.

Målet er nået – og et nyt kapitel i min livshistorie kan begynde. Den 21. april 2004 rejser jeg for good endnu engang, og med mig i bagagen bringer jeg en masse positive oplevelser og en stor erfaring, som vil danne grundlaget for mit "nye" liv – og dette i alle henseender!

Newcomer anno 1983

af Susanne Weiersøe Jensen

Den 17. december 2003 rejste jeg "for good" fra Thule for 3. gang i løbet af året efter endnu engang at have slået mine folder i personaleafdelingen i #274. Senest i december havde jeg fornøjelsen af sammen med Nina og Randi at holde skansen i personaleafdelingen og var med til at sikre (eller ihærdigt forsøge at sikre) at I, trods det at afdelingen i december måned var stærkt præget af ferier, for good rejser m.v., kunne regne med assistance, når I henvendte jer. Tak for jeres forståelse i de tilfælde, hvor vi måtte give fortabt....

Noget af det, som jeg har haft lejlighed til at følge på sidelinien under mine ophold i afdelingen, har været forberedelserne til modtagelsen af nye medarbejdere med newcomers briefing, rundvisning, orientering og meget mere. Med tiden er modtagelsen af nye medarbejdere blevet en ret omfangsrig affære som afspejler dels medarbejdernes behov for at få ordentlig besked og krav til rettidig og korrekt information, dels virksomhedens holdning til ansættelsesgrundlaget. Den første tid på basen er vigtig, for at samarbejdet skal blive en succes. Efter i forvejen at være præsenteret for et hav af oplysninger i rekrutterings- og ansættelsesfasen, fortsætter de nye medarbejdere altså introduktionen til virksomheden og arbejdspladsen efter ankomsten til TAB.

Udviklingen og den løbende justering af hele denne proces har ofte givet mig anledning til at tænke tilbage på dengang, jeg selv landede i Thule som newcomer. Min tilknytning til virksomheden og arbejdspladsen går tilbage til 4. august 1983, hvor jeg steg ud af SAS'en og noget betuttet så basen for allerførste gang. For op til afrejsen havde jeg dannet mig et helt andet indre billede af, hvad der ventede mig: noget lignende Månebase Alpha, bygninger i et øde og barsk landskab knyttet sammen af underjordiske gange, så man aldrig behøvede stikke næsen udenfor i konstant hylende storme og mørke..... Fakta havde jeg ikke mange af, men fantasien fejlede ikke noget.

Jeg var blevet ansat som sekretær i Danish Arctic Contractors (DAC) QA afdeling. Dengang var der intet i ansættelsesprocessen, der hed orientering, videofilm, hjemmesider eller lignende, så humoristisk sans og en knivspids galskab tilsat modet til nærmest i blinde at kaste sig ud i det ukendte var virkelig godt at have, når man valgte TAB som fremtidig arbejdsplads. Selvstændighed og troen på sig selv var også noget, der blev trukket på, hvilket jeg oplevede ved ankomsten, da det gik op for mig at en af mine kommende kollegaer og min fremtidige chef begge havde været med flyet fra Kastrup. Uden at nogen af dem i øvrigt havde fundet det nødvendigt endogså naturligt at hilse på hende den nye undervejs. Jeg kom nu hurtigt til at sætte stor pris på både Kirsten Hansen og Poul Nielsen, senere Site Manager.

Newcomer briefing var der ikke noget af, som bare tilnærmelsesvis minder om det arrangement, der gennemføres i dag. Der eksisterede dengang ingen personalefunktion i virksomheden, så den relativt lille gruppe af nyansatte blev hentet af Safety Engineer Henning Selck, "Majoren", i lufthavnen og kørt til Rec. Centeret, hvor "Den Onde", Ernst Sparum, som vist var – eller blev – MWR supervisor, stod klar til at indføre os i må og må ikke på basen.

Sparum mente, at vi nok var trængende efter timerne i flyet og hellere måtte gå på toilettet, inden han startede. Vi var 2 piger blandt de nyansatte, og vi skulle gå først. Det forstod vi ikke helt, men vi opdagede hurtigt det praktiske i det, da der kun var halve forhæng og ikke døre til toiletterne. Her trådte den humoristiske sans til, og vi fik os et rigtig godt grin over det. Det havde vi ikke i vores vildeste fantasi forestillet os. Det var godt nok primitivt!

Efter en lille times tid, som mest gik med at få udleveret håndklæder og diverse småkort, samt se hvordan en skumslukker fungerer, blev vi kørt ud til barakkerne, hvor vi skulle bo. Jeg blev indkvarteret i #233 – en såkaldt kvindebarak, som dog siden hen viste sig (uofficielt) at huse næsten lige så mange mænd som kvinder.

Jeg kom til at bo i den fjerne ende af barakken i forhold til badeværelset – ret upraktisk, da jeg ikke havde min badekåbe med i bagagen. Næ, jeg var bestemt ikke så forberedt på forholdene, som jeg kunne have ønsket mig.

"Majoren" kørte mig derefter til #274 for kort at hilse på i QA afdelingen og så op i Dining Hall for at spise. Dagen efter startede hverdagen – og det var det.

Ret hurtigt – og af ren og skær nødvendighed – lærte jeg at finde rundt i forkortelser, at skelne Bangladesh fra 300 området, at #580 var synonymt med basens bilværksted, hvad "Marmeladen" dækkede over, osv. osv. Det var bare med at hænge på og suge til sig. Der gik dog nogen tid, inden min horisont blev udvidet fra #274, min egen barak, Dining Hall og BXen, men efterhånden lærte jeg da basen at kende og alting blev utrolig hurtigt rutine. Det veludviklede "buddy system" var til stor hjælp – lærte man de rigtige indfaldsvinkler at kende, kunne ALT lade sig gøre, lige fra at skaffe nye møbler til barakken til at få fat i toner til kopimaskinen på kontoret (som var en konstant mangelvare og af stor bytteværdi).

Det kammeratskab og sammenhold, der ofte opstår blandt medarbejderne på newcomer holdene i dag, var der ikke mulighed for at etablere. Vi blev hurtigt spredt for alle vinde. Værelset, jeg blev indkvarteret i, viste tydelige tegn på at være blevet "kannibaliseret" inden jeg ankom; møblerne var for det meste datidens standard USAF issue med jernseng og et skrabsammen af andet inventar. Heldigvis var der et lille køleskab, hvor min forgænger på værelset venligt havde efterladt en dåse suppe. Den underholdt jeg mig med i barakkens køkken den første fredag aften. Nogen egentlig modtagelse i barakken var der nemlig heller ikke tale om, og de øvrige beboere mødte jeg helt tilfældigt i løbet af den første tid.

Fokus på en medarbejder - Karoline Lyberth

af Martin Hallengren

Det var en mørk og stormfuld – morgen, da Karoline Lyberth og hendes mand ankom til Thule Air Base den 20. november 1990. Få dage inden, ville hun ellers have sværget på, at hun aldrig skulle til Thule. Det konstante vintermørke var bestemt ikke noget at rejse efter. Både Karoline og hendes mand var jo også godt tilfredse med deres arbejde for Greenland Contractors i minebyen Maamorilik. Så da hendes chef, der skulle være supervisor på hotellet på Thule, spurgte om hun ville tage med, var svaret med det samme et – nej. Efter en længere samtale med hendes mand blev nej'et lige så stille til et måske, indtil det absolutte ja helt havde fået overtaget.

Her stod de så. Den største forskel Karoline umiddelbart husker er, at der på trods af basens størrelse dengang, var meget færre grønlandske medarbejdere end der er i dag. Dengang var alle bygningerne alle sammen grå, uden de i dag så velkendte farvekoder, så det at finde rundt var en umulighed. Karoline husker tydeligt den første weekend, hvor de skulle i den danske klub. Eftersom de overhovedet ikke havde nogen anelse om dennes placering, valgte de at tage en taxa. Køreturen tog til deres store forbavelse kun ét minut. Afstanden på basen var med ét blevet meget mindre.

I dag er Karoline en fast bestanddel af hotellets personale, ligesom hun er en fast bestanddel af morgentrafikken, idet Karoline går til arbejde. På hotellet sættes der altid en ære i, at alle gæster får en så god oplevelse ud af deres ophold så muligt, så der er altid travlt.

Engang var der så travlt, at det var lige ved at gå galt. Da Hendes Kongelige Højhed Dronning Margrethe den Anden aflagde Thule et besøg i august måned i 1997, var det Karoline, som havde ansvaret for at klargøre suiten. Som det hører sig til, skulle der naturligvis være pyntet op med blomster - og alting tager jo sin tid, så Karoline nåede kun akkurat lige at få forladt værelset klargjort, før hele hoffet foretog deres indtog. Men nu er det blot en oplevelse, der er sjov at se tilbage på. Karoline har i hvert fald aldrig fortrudt at hun alligevel sagde ja til Thule.

Elevspalten

af Randi Egede

Godt nytår til alle, og med håb om at alle er kommet godt ind i det nye år.

Pernille Kløverpris har i januar været kontakt person for eleverne. Pernille har taget sig godt af eleverne, og eleverne har været glade for deres nye "plejemor", i den tid jeg var ude.

I det nye år har GC i 17 elever. 3 elever er på skoleophold, og resten er i praktik på TAB. En af vores terminal elev kom ikke retur efter sin skole- og juleferie. Den unge fyr har fundet den store kærlighed, og vil passe og pleje den.

Themothæus fik overrakt sin svendebrev den 5. februar i Dining Hall. Arbejdskolleger var til stede og der var kager, kaffe, gaver, taler og masser af lykønskninger. Site Manager Frank Sabroe overrakte hans svendebrev, og Themothæus er nu fastansat i Dundas Dining Hall.

I løbet af 2004 har vi 5 elever der skal til svendep prøve; 1 fra IT-afd, 1 Terminalelev, 1 Automekaniker og 2 Klejnsmede.

Den 1. januar 2004 trådte en ny lovgivning i kraft om "Nyordningen omkring lærlingeløn", som betyder at lærlinge ikke længere modtager studiestøtte fra Grønlands Hjemmestyre. Formålet med ændringerne er, at elever fremover skal have løn fra arbejdsgiverne under hele uddannelsesforløbet, også under skoleophold.

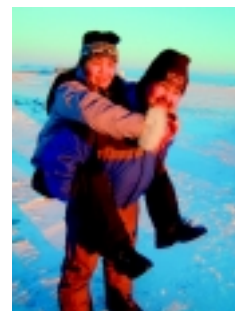
Ifølge de hidtidige regler har Hjemmestyret betalt lønnen til lærlingerne for 1. st. års elever, der er i praktik på arbejdspladsen, ligesom Hjemmestyret har betalt uddannelsesstøtte mens lærlingerne er på skoleophold.

Nyordningen vil betyde, at det er arbejdsgiveren som fremover skal betale lærlingeløn under hele uddannelsesforløbet. Til kompensation for de øgede lønudgifter skal arbejdsgiveren have udbetalt tilskud fra AEB-midlerne og uddannelsesstøttemidlerne. Som svarer til ca. 2000 kr. pr. elev/måned.

For tiden forhandler SIK og Grønlands Arbejdsgiverforening om ændring af overenskomsterne, men aftalerne er endnu ikke på plads. Derfor kendes de nye lønsatser på det enkelte uddannelses-løntrin ikke endnu. Så vi må afvente hvornår forhandlingernes resultater foreligger.

Som glædelig nyhed har vi fået godkendt vores ansøgning om 75.000 kr. til nye møbler til elevbarakkerne (22 værelser). Udgifterne bliver delt mellem Greenland Contractors og Greenland Resources. Efter planen kommer møblerne med skib til sommer. Eleverne kan glæde sig til at skulle have nye senge, klædeskab, skrivebord og kontor stol. Det er vel en god start på det nye år!

Det er vel en god start på det nye år!

Jubilarer - Stort tillykke fra GC!

Tirsdag den 17. februar 2004 blev 12 jubilarer sammenkaldt til fejring af henholdsvis 5, 10 og 25 års jubilæum i pavillionen. Frank Sabroe, Site Manager åbnede arrangementet officielt. Han takkede alle jubilarerne for deres indsats gennem årene. Herefter var der gaveuddeling, og en lille tale til hver jubilar.

5 års jubilarer:

Søren G.J. Simonsen
Bibianquaq Nielsen Sethsen
Steen Staal Larsen
Ole Engel Thomsen
Beate M.K.A. Andersen
John Jelsbak Jensen
Lisbeth Ane Pedersen

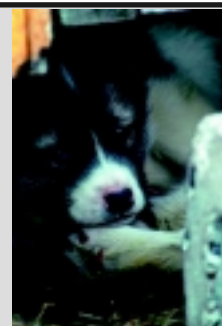
10 års jubilarer:

René G. Jacobsen
Franz Elgaard Jensen
Bent Iversen

25 års jubilarer:

Torben Osted Andersen
Lotte Scherlund

**Har du en artikel, et godt billede, konstruktive forslag, noget du brænder for at komme ud med eller kommentarer til Pittuffik News -
Så ring til Charlotte
på #lokal 2861
eller
send en mail til følgende adresse:
charlotte.anthonisen@gc.gl**

Bagagefortrædeligheder

af Lars Lilja Petersen

At forlade TAB kan være svært på mange måder, men lige præcis de vanskeligheder jeg løb ind i efter at have taget afsked med mine kollegaer havde jeg godt nok ikke ventet.

Endelig kom den, dagen, som havde været imødeset med en vis længsel. Jeg skulle hjem igen – en epoke var ved at være slut, og en ny skulle tage sin begyndelse; hjem til venner og familie, hjem til lyset og de nedfaldne blade, de urbane fristelser og den forestående jul med dens velkendte kitsch.

Jeg fik bugseret min for good bagage ned til Hangar 4 og fik den vejret ind. Vores lokale SAS-dame udfærdigede en kvittering og fortalte, at bagagen sikkert ville være klar til afhentning dagen efter ankomst; SAS Cargo ville enten ringe eller sende mig et brev. - Det blev så et brev jeg fik.

Brevet lå, som et sådant jo helst skal, i postkassen. Det var andendagen efter hjemkomsten, og jeg var i fuld gang med lidt af gangen at omstille mig til livet herhjemme i DK. Men min bagage var altså klar til afhentning, og SAS Cargo havde til og med åbent til klokken 23.00. De skrev godt også, at det ville koste 240 kr. at få en udleveringsseddel ... Det havde jeg ikke ventet, men hva', det var jo til at overskue økonomisk, og jeg tog glad og fro og ud til lufthavnen ved ni-tiden om aftenen, fik parkeret bilen og træk et nummer til køen ved SAS Cargo.

Der var ikke mange på det tidspunkt, så jeg kom forholdsvis hurtigt til; dog blot for at få at vide, at jeg først skulle gå ovenpå og trække et nummer der, for det var der man fik den såkaldte udleveringsseddel. Hmmm, ok, jeg er et tålmodigt menneske – nogle gange, i hvert fald – og netop den aften havde jeg af en eller anden årsag en indre ro at trække på. Så jeg gik ovenpå, trak endnu et nummer, fik papirerne behandlet af en venlig mand og betalte mine 240 kr. ... Men ingen

udleveringsseddel ... Nej, i stedet fik jeg en ny håndfuld papirer samt den besked, at jeg igen skulle gå nedenunder, men denne gang ind på et kontor til højre, for min fragt skulle toldbehandles først! Toldbehandles? Jamen det var jo personlig bagage, og der var i øvrigt ikke noget, som jeg havde købt på Thule iblandt ... Men det var lige meget, alt hvad der skal ind i landet fra uden for EU skal toldbehandles. Det er vedtaget og besluttet og sådan er det bare!

Nedenunder og til højre var der ganske rigtigt en dør til et toldbehandlingskontor. Jeg trådte ind, og lige indenfor døren blev jeg mødt af en bred skranke, bag hvilken der gemte sig et mægtigt kontorlandskab, dog på dette tidspunkt kun med én mand på arbejde, og han var travlt optaget af telefonen. På gulvet foran skranken sad en kvinde, der havde lidt desillusioneret posedame over sig, og jeg spekulerede på om hun mon ventede eller om hun bare fik lidt varme i kroppen – måske boede hun der ligefrem? Nå, min tur blev det da, da herren bag skranken var færdig med telefonsamtalen, og jo, han kunne skam sagtens toldbehandle min fragt for mig – intet problem; "meeen", sagde han og skævede til sit ur, "nu er det jo uden for normal kontortid, så det vil koste 1200 kr.!". 1200 kr. ... Jeg blev lidt paf, må jeg indrømme, men fik dog taget mig sammen til at spørge hvad det så kostede inden for normal kontortid? Jo, jeg kunne jo komme igen på mandag, lød svaret, og så ville det koste 500 kr. Efter lidt palaver frem og tilbage fik jeg dog lokket ud af ham, at jeg også kunne gå op på told og skat hos kommunen og selv lave papirerne ganske gratis, hvilket jeg besluttede mig for i min nu let agiterede sindsstemning (jeg tror jeg

kom til at køre lidt for hurtigt på motorvejen på vejen hjem igen).

Mandagen oprandt, og jeg ringede til det lokale skattekontor, for der at få at vide, at jeg skulle ringe til regionskontoret – told og skat Storkøbenhavn og Bornholm. Det gjorde jeg så, forklarede mit ærinde til omstillingsdamen, der derefter forkyndte på klingende bornholmsk, at hun "ikke rigtig vidste hvem jeg skulle tale med, men hun sad jo også bare i omstillingen" ... Hun var dog hjælpsom nok og fandt frem til en eller anden i systemet, der åbenbart kendte til den slags. – Hvilket man vel ved nærmere eftertanke i øvrigt må kunne forvente af

en omstillingsdame, da der ellers ikke rigtig er nogen idé i at have en sådan. Jeg fik så der den besked, at den relevante formular enten kunne købes i en boghandel eller afhentes på deres kontor på Tagensvej i København.

Jeg havde nogle ærinder, og lagde i den forbindelse vejen forbi en boghandel i Værløse – Bog og Idé – og fik der at vide, at det var GAD, der havde monopol på at sælge formularer fra told og skat, men der lå vist en GAD i Lyngby. – Men jeg skulle jo ikke til Lyngby – havde egentlig heller ikke synderlig lyst til det – og besluttede derfor for at lægge vejen forbi told og skat på Tagensvej og derefter tage ud til lufthavnen.

Jeg ankom på kontoret på Tagensvej, forelagde mit ærinde og fik derefter den besked, at de skam havde formularen, men at de normalt ikke udleverede den, eftersom boghandlerne jo tjener penge på dem. Undtagelsesvist kunne jeg dog godt få den udleveret, og det fik jeg så. - En fuldstændig uforståelig formular, der får formularerne på TAB til at ligne en ABC for første klasse. Jeg spurgte efter en vejledning, og en sådan havde de da: En sag på et par sider og med 40 siders bilag! Almindeligvis anser jeg ikke mig selv for at have forståelsesmæssige problemer i hverken skrift eller tale – selv sociologdansk og kunsthistorikere kan jeg forstå - men det her ... Det kunne der nemt gå en hel dag med, og så ville der sikkert alligevel være fejl i udfyldelsen.

En kvinde bag skranken forbarmede sig dog over mig, da hun så mig i min kvide, og fortalte mig hvad der skulle stå i de forskellige felter: F.eks. var det rart at få at vide, at udleveringsstedet – dvs. Kastrup lufthavn – i told og skattergion hed 0050, og at proceduren hed 0099000. I et andet felt skulle der skrives "afgiftsfri indførsel (privat flyttegods i henhold til forordning 10.42 stk. 2-10)" eller noget i den retning (jeg har desværre forlagt min kopi). Der skulle ligeledes redegøres for "det grænseoverskridende transportmidlets type og nationalitet" samt hvorledes man havde tænkt sig at transportere tingene videre inden for landets grænser samt en hel del andre ting, som ikke var umiddelbart til at forstå overhovedet. Men det lykkedes, og jeg kunne begive mig videre på min færd i Kafkaland.

Nu kunne jeg tage til Kastrup, men skulle først forbi Told og Skats kontor i udkanten af lufthavnen, for det er jo – som bekendt, eller i hvert fald næppe overraskende - dér, de taster de udfyldte formularer ind!

Frem kommer jeg og stiller mig bag skranken, venter lidt mens jeg overhører en mand brokke sig over, at han havde betalt for en attest, han ikke kunne bruge og nu skulle betale for den samme attest én gang til. Told og indrømmede, at han var blevet misinformeret og var kede af det, men han kom ikke udenom at betale én gang til ... Og så blev det min tur: En yngre tolder tager imod mine papirer og sætter sig hen for at taste dem ind. Han arbejder lidt, kigger pludselig op på mig og spørger: "Har du ikke fået en udleveringsattest?". Tålmodigt måtte jeg så forklare, at jeg netop skulle have toldbehandlet mine papirer før jeg kunne få en udleveringsattest, og at det egentlig var grunden til at jeg var kommet forbi ham. "Havde jeg desuden en liste over hvad der var af gods?" ... Og her måtte jeg forklare at jeg ikke havde lavet en liste over hvor mange forskellige sokker, underbukser, sko og diverse andet, jeg havde kommet i kasserne. Før det gik helt galt, kom der dog en ældre kollega til hans undsætning og forklarede ham, hvad han skulle gøre, og til sidst – oh fryd og lykke – fik jeg mine papirer tilbage med et stempel, der kundgjorde at mine ting kunne "frigives".

Ud i bilen, tilbage til SAS Cargo, op på første sal, tage et nummer, få min udleveringsseddel (SAS havde generøst undladt at tage pakhusleje i de dage, de opbevarede mine ting), nedenunder igen, tage et nummer, vente 20 minutter, og så – endelig – fik jeg udleveret mine ting, kunne læsse dem i bilen og køre hjem et par oplevelser rigere.

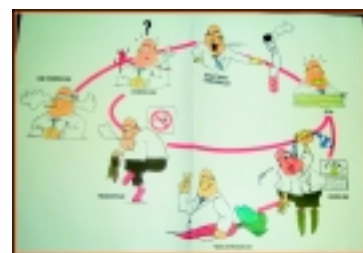
Det var svært nok at sige farvel til de venner og oplevelser, som opholdet på TAB bragte med sig. Men at den danske stats administrative apparat i tilgift ligefrem ser det som sin opgave at holde dig deroppe, kom godt nok lidt bag på mig.

Så du røgen?

af Helene Carstensen

Ryge- og Alkoholstop – hvad er nu det?

Ingen i Base Supply var i tvivl om dette, da Helen Korsgaard på lidt under 30 minutter havde tegnet og fortalt os om de muligheder, hospitalet kunne tilbyde, hvis vi skulle have lyst til et plaster i stedet for en cigaret og vand i stedet for alkohol. Og dette dagen før vores længe ventede julefrokost!!!

Som Gert Eiberg så klogt udtrykte det, kan man sagtens spise uden at ryge og drikke!

Helen inviterede os alle på rygestop-kursus, da det kunne være en fordel at løfte i flok – alene ville vi have lettere ved at "dumpe i". Billedet viser hvor svært det kan være at stoppe, og især kan det være svært, hvis viljen ikke er tilstede. Helen har selv røget, og vidste udmærket hvor svært det kan være og ikke mindst at det kan være en lang proces. Men hun mente også, at fordelene ved at stoppe var store – tænk sig at få sin smag- og lugtesans tilbage!

Tak til Helen og hospitalet for tilbudet, som jeg er sikker på, at mange vil tage imod – om end ikke andet, så for at afprøve sig selv og sin viljestyrke.

Capt. Jorge Chen, USAF

Bagsiden:

Livsstrategier:

"Undersøgelser viser at 85% af alle beslutninger er "frygt-drevet". Vi foretager valg for at undgå negative konsekvenser, i modsætning til at stille efter positive udfald. Ved bevidst at ændre vores adfærd til at træffe bevidste, logiske og oplyste valg kan vi forvandle vores rolle til chauffør, frem for passager i vores eget liv." - Athena Michelin.

**De kære børn ved noget vi voksne har glemt:
(lånt fra stile af børn mellem 6 og 16 år)**

"Grønland: På Grønland er der stadig istid. Det er meget koldt om sommeren, og om vinteren er der isbjerge; de venter spændt på, hvornår stenalderen dukker op. Der er meget fodkoldt sådan et sted, så Grønlænderne går i store uldne keramikker. De elsker kaffemik og dans, hvad der særligt foregår på Discoøen."

"USA: USA og Sovjetunionen er de to største supermarkeder i verden. De amerikanske stater har en meget bjergsø natur; det ene højdepunkt er højere end det andet. Det er også her vi finder det største vandfald i verden. De store bondegårde i Amerika hedder en farm. Bondemanden hedder farmer, og bondekonen hedder farmor."